

מסורת הש"ס

א (לעיל:קת.) **ב** (סוכה:ל): ע"ש כבודו ט: **ג** (מנחות כג:), **ד** לעיל קו. מנחות יג: (ספחים:טג.ו"ג, ו) ולעיל קא: **ה** לעיל דף עז וש"י.

הגהות הב"ח

(א) גמ' ר"ח כרגנ וכו' בחזי מחזיר ולא שרי ולא מקלש אלא א"כנא דרגנ:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בין וכו' אין דרך שירות בכך. כיון יומא דף נח ע"א:

שינויי נוסחאות

א ‏י"א קביעותא דמנא קביעותא הוא ואי בעי למישרא ואקריבי בהיכל לא מקריב ומ"ס לאר קביעותא הוא (כ"צ) ואלא ב"י כ"י זה דג"י לעיל קט ע"כ אות י: **ב** ‏ש"מ גורס השתא דאמרי' למאן: **ג** ‏י"ל שהרי דאייין. וכן להלן בסמוך (ש"מ, בכת"י: **ד**) ‏מיבט לא ילפי מתקוט (ש"מ, בכת"י: **ה**) ‏י"א דפנים מחוץ (כת"י, ש"מ). ח"ל הגר"ש מרש"י גראה שגרסמו היתה בגמלא ארצי"ג דפנים מחוץ ועיין משל"מ פי"ט מהל' מטה"ק ד"ה ומ"ס, גראה שגרסמו היתה כמו שהא לפנינו וי"ש, עכ"ל. **ו** ‏י"ל ילפי רבנן ואפילו פנים בגמלא (כ"י:צ): **ז** ‏י"א ויפסל להו מה לי פסול יוצא מה לי פסול חסרון או (כת"י, ש"מ): **ח** ‏אין, חסרון דליתיה בוי (כ"י:דק). **י** ‏י"א או דילמא יוצא איתיה בעיניה, חסרון כמאן (דאדור) [דאדור] דמי אמר בוי (כ"י:צ): **יא** ‏י"ל דמר (ש"מ, בכת"י). ונדק"ס כחז שיהא הוספאם האמיתיים: **יב** ‏שחסרו כל שוין וקריבין (כת"י, שו"מ ובי"ש), וכו"ה מתשנה לעיל ברוב מטה"י: **יג** ‏י"א העלכו או על האבן חייב רב אשי אמר בין (כ"י:צ:דק). וכן ככ"ד, ש"מ, ק"י שם לכתא אשי. ונע"י ח"י שגולה ליכא דכ"י הרמב"ם מזה דמתיי' דכ"י רב אחאי שמואל: **יד** ‏י"א ודקריבה (ש"מ, בכת"י: **יז**) ‏ונביטלו שירים בוי, ל"ל ומתנת אמאי מתחן (ש"מ): **יח** ‏מה הקטרה האמורה בקומץ אין בוי אף הקטרה האמורה בשיריים בוי (כת"י, ש"מ): **יט** ‏י"א אקלושי מקליש. וכן בסמוך (כ"י:ט, וכו"ה ברש"י): **כ** ‏י"ל דמים (ש"מ, בכת"י). וכו"ה לעיל קו ע"א: **כא** ‏י"א נתן פרס (כ"י:פ, ב"ש), **כב** ‏י"א נתן חזק פרס (כ"י:י, ד"ה). ולפנינו ע"פ דכ"י. וראה בש"י לעיל קט ע"כ אות כד: **כז** ‏י"ל להקטרת (ב"ש, בכת"י: **יח**) ‏י"ב ואי היה אמרינן קביעותא דמנא קביעותא היא כיון דחסר כל שהוה והקריבו בחוץ פטור (ב"ש סתפר יש"מ): **כח** ‏את כותל כ"ל (ש"מ): **כט** ‏השבישר למטה שאינו ראוי (כ"י:ט): **ל** ‏י"ל להלך (ש"מ): **לב** ‏י"ל ובירין דכ"י: **לד** ‏י"ל וכלשון רש"י בשמות' לחלק [ובתוס': ד"י רפ"י לחולקין]: **לז** ‏י"ל דקומץ (ש"מ). ודבולתו שירים שאין בהם מעילה שקומץ (כ"י:ט): **לח** ‏י"ל רמו (שספרי: צ"ט): **לח** ‏בקומץ ולא בלבונה שוקטיר כ"ל (ש"מ): **לז** ‏כסוי דילמא לא שרי: **לז** ‏דכ"י הנוטק כחן שמוכס, ולפנינו חוקן עפ"י דכ"י. וגי' ש"מ וי"ק דאפילו למאן דאמר יש ביריה הארץ מתבחר בוי. ופ"ש: **לח** ‏י"ל וקובל את דמו (כ"י:ט):

השוואת והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

וקסבר ר"א [קביעותא] דמנא מילתא הוא הואיל ונתן שני [ע] חלאי פרם בכלי הקטרת [ז] היכל קצעה מנא ואי חסיר כל שהוא מיפסל הילכך בחוץ לא מיחייב עד שיקריב את כולו: ורגנן סברי. קביעותא דמנא לאו כלום היא: **קצט ששה** לוגין. דהוא חזי ההין

לנסיי פר ונתנן בכלי ומשך ארבעה

מהן והקריבן בחוץ חייב שהרי ראוין

צפנים לאיל [ח]: **פטור**. דנאיר משלשת

לוגין לא חוו צפנים: **רב אשי אמר**.

לעולם כדמלה אצ"י דצהקטרה של

פנים בחוץ פליגי וצמילף פנים מחוץ

ודקא קשיא לך השמא חוץ מחוץ לא

ילפי רגנן כו' לא דמי ניסוך להקטרה

דניסוך מהקטרה לא ילפי רגנן ואע"ג

דחוץ מחוץ אבל קטרת של פנים

מקטרת של היכל ילפי ואע"ג דפנים

מחוץ: **חסרון** דחוץ. הוי"אן שלימים

לחוץ ומסרו לאיצוד: **שמים חסרון**.

ואם העלה את המשעיר בחוץ פטור:

או לא שמים חסרון. וחייב לרגנן

כאליו כולו קיים: **איפסול** ליה.

ואפי' הכי מיחייב עליה בחוץ ומה לי

יולא ומה לי חסרון: **עד שיקריב**

כולו [ט]. אלמא כוליה צעינן: **מדרבי**

אליעזר פשיט מר. בתמיה. רבי

אליעזר אפי' צבולו קיים נמי פטור

ואנן לרגנן מיצעי לן דמחייבי צבולו

קיים ומודו שחסר צפנים: **והאיכא**

חליצה. שהצטר [כ] אינו ראוי

להקטרה חוץ' צין אימורין למערכה

ודכותיה צפנים לאו העלאה היא

דרחמנא אמר (ויקרא ח) על העזים

אשר על האש. וקס"ד דמתני' רבי

יוסי היא דלמר [לעיל קח]. אינו חייב עד

שעלה לראש המזבח כהקטרת פנים:

כשהפכן. החלצים למטה: **מתני'**

מנחה שלא נקמטה. לא חזי לפנים

הילכך המקריבה בחוץ פטור: **קמטה**

וחזר קומטה למוכס **והקריבה בחוץ**

חייב שזינא צה צפנים כשירה כדמתן

בהקומץ (מנחות דף כג). נתעבר קומטה

צשירה לא יקטיר ואם הקטיר עלתה

לבעלים: **גמ'** **וניצטלי שירים**

לקומץ. צרובא והוי כמאן דליתיה

ולא ניחייב עליה וצמנחות (דף כג):

נמי פרכינן לה גבי הקטרת פנים:

נאמר הקטרה בקומץ. וקמץ והקטיר

(ויקרא ז): **ונאמר הקטרה צשירים**.

לא תקטירו ממנו אשה לה' (שם) **ו** כל

שממנו לאשים לה' הוא צבל תקטירו

דהיינו שירים: **אין קומץ מנטל קומץ**.

ואפי' רבה עליו כדאמרין בהקומץ

רבה (מנחות דף כג). ולקח מדם הפך

ומדם השעיר הדבר ידוע שדם הפך

מכרזה מדם השעיר מכאן לעולין

שאין מנטלין זה את זה: **מתני'**

הקומץ והלבונה. של מנחת נדבה

שניהם מתירין את שירה לאכילה הילכך

חייב. שזה גמר וכו הכל תלוי: **שני צווי** לנזונה.

והאמר להלן אזכרה מה להלן קומץ מתיר את השירים אף הלבונה מתרת את הלחם וצשירי מנחה כמיב (ויקרא ו) יאכלנו אהרן וצניו קדש קדשים

מאשי ה' אין לנו [כ] אלא לאחר מתנות האשים: **גמ'** **מהו** **שיסיר כנגדו צשירים**. הקטיר קומץ לצדו על מנת להמיר חצי השירים וצוררן לחלקן [ע]:

מהו. לאוכלן: **מישרא שרי**. פלגא לגמרי: **או אקלושי מקליש**. לאיסורא דכולהו שירים וקומץ [ב] ולבונה תרוייהו אכולהו שירים דמו [ד] וכי מקטיר

לחד מקליש ליה איסורייהו ומיהו לא אישמרי מידי מינייהו לגמרי: פלוגתא דרבי מאיר ורבנן בגמחות בהקומץ וזוטא (דף טו). **מפגלין בחצי מסיי**.

פיגל בקומץ [ב] או בלבונה שהקטיר קומץ ע"מ לאכול זית מן השירים חוץ לזמנו פיגול: **מישרא שרי**. דאי כי מקטיר ליה בשמתיקה לא שרי כזית מינייהו

לגמרי היכי הוא מחשבה בזהא זית הא דומיא דזריקה צעינן דשרי לגמרי: **לא מישרא שרי כו'**. כלומר דילמא לא הא ולא הא והיכי פשיטא ליה לר' יתחק

יתחק נפחא דאו הא או הא עבד: **אלא אליצא דר"א**. קמיצעיא דלמר לא מחייב עלה לחודיה בחוץ ומשום הכי מספקא ליה לרבי יתחק

דילגמא [ב] שרי: **ר"א כרגנן ס"ל**. ולא שריא ולא מיקלש. לשון קושיא הוא אמאי פשיטא ליה אליציה דאו הא או הא וסא ר"א מדקאמר לאו

הקטרה הוא כרגנן דפליגי עליה דר"מ סבירא ליה: **אלא אליצא דרגנן דהכא**. דמחייבי אחד מינייהו אלמא הקטרה היא צפנים וקא

מיצעי ליה למאי הילכתא הוא הקטרה למישרי פלגא או לאקלושי והכא ליכא למיפשט מדמחייבי עלה בחוץ ש"מ מישרא שרי דאי נמי לאקלושי

אמאי הוא הקטרה לחיזי בחוץ עלה: **מתני'** **הזריק מקלס דמים**. כגון מתנה אחת ואפילו מחטאות הפנימיות שכל מתנותיהן מעכבות:

השוואת והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

קי.

אב"ל בחסרון מודו צ"ה. ומסיק בחסרו מצפנים ומימה מאי קא משמע לן תנינא לעיל (דף קט:.) וכולן שחסרו כל שהוא כו' וכל הפסות היינו חסרו מצפנים: **אמר שמואל בשהפכן**. וכי תימא מאי קמ"ל סד"א דאין דרך הקטרה בכך:

מ"ן במינו אינו חוצין. והא דלמרנין

לעיל (דף עו:.) גבי רגל חצירו

פסול * אין דרך שירות בכך:

קובץ'ן מהו שיתיר כנגדו בשירים.

פירש בקונטרס דהקטיר

קומץ לצדו על מנת להמיר חצי

השירים וצוררן לחלקן מהו לאוכלן

מישרא שרי פלגא לגמרי או אקלושי

מקלש לאיסורא דכולהו שירים וקומץ [ב]

ולבונה תרוייהו אכולהו שירים דמו [ד]

וכי מקטיר חד איקליש ליה איסורייהו

ומיהו לא אישמרי מידי מינייהו לגמרי

עכ"ל והא דמתן בהקומץ רבה (מנחות

דף כו.) הקומץ והלבונה מעכבין זה

את זה היינו דבצי שיהו שניהם דלא

לייתי מנחה בלא לבונה וצעי קמילה

ומכל מקום תימה דאפילו למאן

דלמר [ע] מישרא שרי לה היאך מתעבר

חלקו של קומץ ונראה לפרש דלאו

לנאשטריי צאכילה קאמר אלא דאי

משא שרי פלגא אידך פלגא צאיסור'

קיימא ואי אכיל לה לקי כמו אוכל

בשר חטאת ואשם קודם זריקה ואי

איקלושי מקליש לכולה מנחה לא לקי

כלל אי נמי לענין מעילה וכי האי

גוונא צנדיס צפרק נערה (דף סה.)

צבל מייגו גיין או אקלושי מיקליש

כגון דנדרה מן תרין זימין ושמע

ארוס והפר לה ואלתמינן אי אמר

מייגו גיין לקיא אי אמר מקלש קלש

איסורא צעלמא הוא: **ואי א"ביא**

דר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר. הך

סוגיא דלא כריש לקיש דלמר לעיל

בפרק צית שמאי (דף מה:.) טעמא

דרבי מאיר משום דכל העושה על

דעתו ראשונה הוא עושה וצ"ע אי

שטט סימן אחד וקבל [ב] אחד דמו

וחקו כיון דחשיב חצי מתיר אי אמרינן

מישרא שרי ומיהו הא פשיטא אי לא

גמר אחר כך שמיטתו לא שרי:

מהן בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב י'שני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גמ'** בעי ר' יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי יי' מיקלש אליבא דמאן אי אליבא ‏ד‏רבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר ‏ה‏ אלא אליבא דרבנן דהכא מאי מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** ‏ה‏הזורק מקצת דם ‏ה‏ בחוץ

מהן בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב י'שני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ חייב ר' אליעזר פומר עד שיקריב את השני ואחד בפנים ואחד בחוץ חייב: **גמ'** בעי ר' יצחק נפחא קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים מישרא שרי או קלושי יי' מיקלש אליבא דמאן אי אליבא ‏ד‏רבי מאיר דאמר מפגלין בחצי מתיר מישרא שרי אי אליבא דרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר לא מישרא שרי ולא מקלש קליש אלא אליבא דרבי אליעזר ר"א כרבנן סבירא ליה דאמר אין מפגלין בחצי מתיר ‏ה‏ אלא אליבא דרבנן דהכא מאי מישרא שרי או קליש מקלש תיקו: **מתני'** ‏ה‏הזורק מקצת דם ‏ה‏ בחוץ חייב

עין משפט ונר מצוה

לב א מ"י פי"ט מהל' מעה"ק הלכה ט והדגד ספק:

בב ב ב מ"י שם הלכה ה:

בא דה דו מ"י שם הלכה יד:

בב ד מ"י פט"ו מהל' פסה"מ הלכה ח):

בג ד מ"י פי"ט מהל' מעה"ק הלכה יג:

מוסף רש"י

בין במינו חוצין. ואלו שניהם מין אחד (בבורות ט): ונאמרה הקטרה בשירים. כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ז) ואמרין כל שממנו לאשים, דהיינו שירים, הכי הוא צבל תקטיר, אלמא אכא הקטרה צשירים (מנחות כג.) מפגלין בחצי מתיר. דמתן (מנחות טו.) פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ, כלומר חושב בהקטרת האחד על מנת לאכול מן השירים למחר, י"מ אומר פיגול ותיכא אין זו כרת עד שיפגל בכל המתיר (ספחים טג.) הזורק מקצת דם בחוץ. שלא נתן ארבע מנות אלא מתנה אחת (שולח יד):